

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 5 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru marșale pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălățate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47
Corespondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 24 Octombrie, 1884.

La 2 Noiembrie bisericile cari au introdus Că-lindariul Gregorian sîrbează pomenirea tuturor morților. Conform unui vechiu obicei oamenii — în pre-sarea acestei zile — cu mic cu mare perigrinează la cimiteriu, și osteneala acestui perigrinagiu se ră-splătește.

La această ocaziune fie-care om după puterile sale illuminează țărina unde sunt astrucate osămin-tele iubiților sei. Ceată de ceată perigrinează lu-mea dela cimiteriu la cimiteriu, și cei orientați varsă lacrimi pentru cei cari au părăsit această vale a plîngerei, ear mulțimea împinsă de curiosi-tate, se delectează la licurirea luminelor de toate colorile.

În cimiteriu omul devine vrînd nevrînd dispus spre meditațiuni. Sufletul seu se pune în raport cu cei adormiți și omul face reflesțiuni când la referin-țele între cari au rupt cei morți cu viața, când la nestatornicia lucrurilor din lume.

Inceputul luni lui Noiembrie și este de tot po-trivit pentru lucruri de meditațiune filosofică. Toate sunt întocmite spre a vesti vestejire și nestatornicie.

Întocmirea sîrbărei pentru pomenirea morților, natura, care despoiată de toată podoaba și înclină creștetul spre somn sub durata ernei viforoase, anul solariu se învîrte prin ceasul al unspredecelea, is-bucnirea rescoalei românești de acum 100 de ani, care la ziua morților gregoriani a sculat din morți libertatea îngropată în decursul seclilor viforoși, toate acestea dispun pre om la meditațiuni.

Sufletul omului se pune în raport cu cei morți. La mormîntul unui bun tată de familie omul mor-ditează asupra rolului însemnat, ce are un bun tată de familie în viața socială. Nu află omul destule laude pentru faptele lui, purtarea lui se recomandă de model pentru generațiuni.

La mormîntul omului de litere ne vine în minte toată activitatea dînsului. În legătură cu ea fazele prin cari a trecut juna noastră literatură, întreg șirul de bărbați încărunțiți în servițiul ei și perse-cuțiunile, căreia ea a fost și este încă espusă.

Vine mormîntul martirului pentru libertatea națională. În sufletul omului se imbulzesc simțî-mintele cele mai nobile: recunoștința pentru sacri-ficarea vieții pe altariul patriei, și amărăciunea pentru neisbîndirea cauzei. În asemenea momente caracterele mai sanguinice jură rîsbunare, rîsbu-nare contra tirăniei, fie ea sub ori și ce formă ar fi. Inima omului începe a deveni stăpână, rați-nea cedează, și omul și zugrăvește înaintea ochilor

inimei sale tabloul suferințelor amare și seculare a le neamului seu. Tabloul este îngrozitoriu, omului se stringe inima și pe gene strălucește lacrima cu-rată ca lumina soarelui, căci nu este nimica mai curat ca lacrima la privirea tristului tablou al su-ferințelor națiunii proprii. Ea isvorește din inimă; mai mult, ea talmăcește ceea ce este în inimă, și o talmăcește astfel că lege pe lume pentru această talmăcire nu-ți poate cere samă.

Aceasta este ziua pentru amintirea morților, și așa i se întemplă omului, dacă se pune în raport cu cei morți. Inima și mintea omului se orientează după fie-care mormînt.

E frumoasă această datină, căci ea se sîrbează la 2 Noiembrie al fie-cărui an: și ziua de 2 Noem-vre tocmai acum este de o actualitate foarte pro-nunțată. E frumoasă această datină, căci ea dă omului ocaziune a depune pe mormîntul celor morți tributul de recunoștință, fără a avea cineva drep-tul a-i insinua tendențe politice sau doară chiar anarchice.

Și românii cari au inimă deschisă pentru cei morți, pot intra și ei pe această ușă în marele im-periu al morților, unde după ziua poetului nu dom-nește nedreptate și ură, și acolo în fața perfecteii egalități sîși verse tot focul inimei lor intristate și amărite.

Așa a făcut junimea studiosă dela universita-tea din Budapesta. Cu stindarde în doliu s'au dus cei vii intrînd în împărăția morților și-au depus oma-giele de recunoștință pre mormîntul celor morți. La mormîntul oamenilor de litere au făcut amin-tire despre meritele lor pe terenul literariu, la mor-mîntul martirilor au făcut politică, la mormîntul bunului părinte de familie au glorificat virtuțile lui pentru familie și viața socială.

În împărăția morților omul nu mai cercetează momentele politice, cari au dat ansă activității ce-lor morți. Fie-care glorifică faptele în lumina prop-riei istorii naționale. Acest drept de imunitate ne va fi garantat și noue în împărăția celor morți.

La mormîntul lui Mihai viteazul sufletul no-stru cu entusiasm privește la zilele, când unitatea națională se părea a fi devenit faptă. Judece istoria cum va judeca asupra eroului cădut sub sîcurea asasinilor, faptul că noi stam toți sub un sceptru va fi încălțit inima lui Mihai viteazul și visul lui de aur ca vis mai poate avea și astăzi îndreptățire. El procură omului momente plăcute, și este inofen-siv, după cum sunt toate visurile de aur ale po-poarelor dăruite de cătră buna natură cu ageră în-chipuire.

În bătălia dela Oza ungerii sub generalul Rott silind la capitulațiune o parte a oastei lui Ielacici și strămtorind foarte pre sîrbi, patriarcul Rajacici într'o scrisoare a sa din 8/20 Octomvrie 1848 conjură pre reprezentantele Rusiei din Belgrad a lucra într'acolo ca Rusia să iae sub scutul ei pre sîrbi.

Rusia ordonează Serbiei să-i dea ajutor, că Ru-sia i va trimite arme — sau cel puțin se esopere dela ungeri un armistițiu pre basa vechelor pri-villegie.

„Acest paș al patriarcului, de și fără rezultat,” dice Ristici, „totuși este caracteristic și istorice în-semnat.”

Intr'aceea lupta curgea cu noroc schimbățios în Bănat și pre câmpiile Bacichei. O deputațiune sîrbească încercă la curte, aședată la Kremsier a esopera recunoașterea voivodului și a patriarcului sîrbesc, statorirea granițelor voivodatului sîrbesc și o constituțiune pre seama acestuia.

În 3 Decemvrie 1848 împăratul Francisc Iosif întărește pre Rajacici de patriarh sîrbesc și pre generalul Suplicaț de voivod, și promite totodată a regula voivodatul sîrbesc după ce se va fi făcut eară pace.

„Însă acest promis Voivodat a trebuit să fie eluptat mai întăiu. Voivodul Suplicaț în persoană rugă personal ajutor dela guvernul sîrbesc și fiind-

Stefan cel mare ni se prezentează în momentul când alungat și sdrobot în bătae, bate în poartă la castel. Umbra maicei sale ni se prezentează în toată nobleța ei:

„Dute la oștire pentru țară mori

Și-ți va fi mormîntu-necoronat cu flori!”

și acumă resună în urechile noastre, ca dovadă vie de vitejia străbună, și inimă de mamă ca a veche-lor Spartane, cari trimiteau la luptă pe fii lor cu devisa: „Sau cu scut, sau pe scut.”

O roată plină de sânge ficată pe un stîlp ne dă mărturie de locul unde eroii libertății noastre naționale au respirat pentru ultima dată. Nu de-parte de ea se înalță falnicul stejarului dela Cebea, în a cărui apropiere zac osemintele martirului na-țional Iancu. Din sângele ce s'a scurs pe stîlpul cu roata, s'a nutrit stejarul cel falnic, în a cărui um-bră se află înțelenit și plin de polomidă mormîntul eroului dela 1848.

Din patria vulturilor s'au născut ei toți, o ideeă i-a însuflețit în acțiunea lor, sdrobiți ei trupește și el sufletește, cum se potrivesc ei unii lângă alții în locașul odichnei!!

Fericitul Sava Brancovanu cu jale privește la epitaful fericitului Atanasie, epitaf ridicat nu de mult în vechia residență a metropoliților nostri. Rugina veacurilor n'a mistuit mormintele lor, și noue ne-a fost dat să sciricim cari dintre ei a fost mare, cel dintăi, care a suferit martiriul în felul seu, sau al doilea, care a suferit martiriul tot în felul seu.

Din dealul Reșinariului maiestatică figură a „Marelui Andreiu” cu lacrimi privește la multele uneltiri îndreptate de oamenii rei asupra bisericeii pe care el între multe și mari necazuri o a ridicat din umilita stare în care o a aflat la venirea sa în Ardeal. Da! la privirea disoluțiunii funeste împinse înainte cu forțe noue și tot mai noue, Marele Ar-chiereu se simte, că dînsul este numai spirit, și în amărăcinnea sa esclamă memorabilele cuvinte: „flere possem, sed iuvare non”

Așa este ziua morților, și omul simte deosebită mîngăere că cel puțin odată în an poate sacrifica o di memoriei celor morți, și poate face amintire de tot soiul de morți. Junimea dela universitatea din Budapesta a făcut din această di sîrbare spre a demonstra politicește.

Oratori au fost mulți și multe mormintele la cari s'au ținut discursuri. Aruncînd vîlul uitărei preste absolutismul de 10 ani, oratorii din cimiteriu dela Budapesta au plecat dela anul 1860 și la mor-mîntul fiecărui martir au spus că patria nu mai zace ferecată în cătuși, ea este liberă, din sângele

FOIȚA.

Despre mișcarea sîrbilor în anii 1848 și 1849.

(Începere).

În mijlocul lui Septembrie 1848 s'a ales noul voivod sîrbesc, generalul Suplicaț, carele luând com-anda supremă asupra cetelor sîrbești, numite acumă „sîrbo-austriace,” dispunea de 21,084 ostași și 104 tunuri, căroră ungerii li opuseră 40,000 ostași cu 102 tunuri.

Împăratul Ferdinand disolvă dieta Ungariei, declară pre maghiari de rebelli și investî pre ba-nul Ielacici cu toată puterea civilă și militară.

„Împăratul” — dice Ristici „declară resbel par-lamentului ungar și Austria Ungariei. Astfel se talmă-cea atuncia situațiunea monarhiei. Pre acest tîmp maghiarii din nou încercau a câștiga prin concesțiuni pre sîrbi pre partea lor, era însă deja prea tîrziu, pentru-că Austria le-a prevenit acordând sîrbilor deja toate, pentru ce să ridice sîrbiile armele.”

În adunarea națională sîrbească, ținută în 25 Septemvrie 1848 în Carloveș patriarcul Rajacici mulțamește solemn sîrbilor pentru ajutorul dat.

că și Rusia se hotări a sări într'u ajutor Austriei, guvernul sîrbesc ordonă ca luptătorii conduși de antistii lor, să treacă granița. Cooperarea Serbiei prin aceasta dară a luat un caracter deschis, ofi-cial. Nouele trupe auxiliare le conducea consiliariul de stat Petrovici. Din Serbia au sosit totodată la comitetul național 20000 de galbeni și 36000 sfînți; munițiunea se trimetea fără d'aceea de mai nainte mereu. Serbia era arsenalul de arme al voivodatu-lui sîrbesc.”

După repede moarte a voivodului Suplicaț, un-gurii atacară și mai vehement pre sîrbi, și co-manda oastei sîrbești, o primi generalul Todorovici. Patriarcul Rajacici de nou se adresă pentru ajutor la Serbia, și împreună cu Todorovici publică pro-clamațiuni, în cari conjură pre sîrbi din Serbia să dee ajutor.

Aceste proclamațiuni, anume ale patriarcului, aflau rîsunet puternic în Serbia. Mai din toate districtele Serbiei alergau la luptă cete voluntare.

„Generalul Knicianin,” dice Ristici, „acumă numai sta în fruntea voluntarilor numai. Sub co-manda lui se adunară la 12,000 luptători din Ser-bia, mai cu seamă din districtele Krusevaț, Ciupria și Posarevaț. Afară d'aceea se mai lupta un număr însemnat împraștiat sub alți conducători sîrbești.”

Lupta curgea în toată Ungaria. Mișcarea sîr-bilor la început națională, cu încetul îmbracă ca-

lor a isvorit această libertate. Pot deci odihni în pace, căci peste mormântul lor adie vântul, care împrăştie raşele de lumină şi căldură peste tot locul, unde numai locuiesc unguri.

Junimea uşor se însufleţeşte, şi ei nici escesul de zel nu i se poate lua în nume de rău. Libertatea ca fecioară curată în toată vremea a fost idolul căreia i s'a închinat junimea. Dovadă demonstraţiunile din Moscova, Kiev, Sânpetersburg, Lipsca Viena şi Bucureşti.

Singură universitatea din Cluş şi pareni-se cea din Pesta înţelege libertatea altcum şi nu ca toată lumea. Precând glorifică memoria junilor poloni, cari la anul 1848 au luptat umăr la umăr cu honveţii ungureşti pe atunci n'au cuvinte de hulă îndestulitoare la adresa noastră, de câte-ori dăm şi noi semne de viaţă şi sârbăm memoria martirilor nostri.

Este escentric lucru, că junimea ungurească chiar şi în noţiunea libertăţii difere de ceialaltă lume.

Revista politică.

Comisiunile delegaţiunilor din Pesta până acuma nu au răsfoit lucruri de senzaţiune pentru lumea politică. O telegramă sosită în momentele din urmă ne spune că raportorul comisiunii pentru afacerile esterne din delegaţiunea austriacă, Baronul Hübner, au adresat ministrului de esterne unele întrebări, la cari ministrul a dat răspunsuri de tot importante. Credem că cât mai curând vom fi puşi în plăcuta poziţiune de a vedea în ce stă de tot importantul răspuns al ministrului nostru de esterne.

Una se vede a fi mai mult decât sigur. Cestiunea reţelei drumului de fer în Orient va forma obiect de discuţiune în delegaţiuni. În special se desvoltă mare zel pentru clădirea acestei reţele în cercurile ungureşti. Misiunea Ungariei în Orient e mult condiţionată dela legăturile de căi ferate cu Orientul. Încă de pe timpul când actualul ministru comun de finanţe Kállay era ambasador la Belgrad se ventila această cestiune. Conferenţa a quatre basată pe congresul din Berlin, a stipulat lucrul mai de aproape, făcând planul întregii reţele. Delegaţii Turciei au luat asupraşi obligământul că proiectul va fi pus în lucrare, aşa ca la toamna anului 1886 drumul să fie dat comunicaţiei. De atunci şi până acuma Turcia n'a lucrat nimica.

Greutatea principală se vede a fi şi aici cestiunea unei întreprinderi private. Turcia a făcut anii trecuţi o convenţie cu un anumit Baron Hirsch şi acuma nu vrea să se ţină de această convenţie. Hirsch voeşte să pună întreprinderea sa în spatele guvernului austro-ungar. În acest stadiu al lucrului vor avea a interveni delegaţiunile spre a completa lucrul, eventual a propune faţă cu renitenţa Turciei măsuri severe spre a se putea duce la îndeplinire dispoziţiunile tractatului dela Berlin.

Englesilor le merge de tot rău în Egypt. Ca povestile auzite în pruncie ni se păreau ştirile despre invingerile Mahdiului asupra trupelor englese. Ştirea cea mai nouă şi cea mai senzaţională este, căderea oraşului Charthum şi a lui Gordon în prinoare.

Această ştire a venit de tot pe neaşteptate. Guvernul Angliei tocmai acuma a luat măsuri mai energice spre a pune odată capet revoluţiunii din Sudan. Cu lunile de zile s'au făcut preparările şi acuma când era să-şi dea mâna lordul Wolseley cu

Gordon, vine fatala ştire despre căderea oraşului. Situaţiunea este penibilă şi nu mai puţin penibilă este şi poziţiunea guvernului Gladstone.

Dintraltele ştirea aceasta încă trebuie să se adeverească, şi guvernul Angliei o a desmintit de două ori până acuma.

Nu mai puţin ca cea a Angliei este neplăcută poziţiunea Franciei în războiul cu China, poziţiune pe care diariul „Voinţa naţională” o schiţează în următoarele:

Scumpul mai mult păgubeşte şi leneşul mai mult aleargă. Ministrul Ferry s'a convins printr'o dureroasă experienţă de adevărul proverbului românesc. Războiul cu China se prelungeşte de cinci luni şi mai bine, şi dacă lucrurile vor merge trăgându-se ca până acum, nu se ştie nici când, nici cum se va termina. Este adevărat că noutăţile din urmă nu sunt cu totul nefavorabile francezilor şi că armata vastului imperiu ceresc, cu toate muniţiunile ei moderne, nu se poate măsura cu impetuozii fii ai Europei; dar pe de altă parte, nu este mai puţin invederat că această prolongire a războiului în estremul orient dovedeşte, că trupele franceze trimise în contra Chinei nu sunt îndestul de numeroase, pentru ca să poată câştiga o victorie decisivă asupra vrăşmaşilor lor şi ca să pună un sfârşit onorabil acestui conflict, în care ciocnesc atâtea interese. Atât corpul generalului Brière de l'Isle cât şi trupele de debarcare ale amiralului Courbet în Formosa sunt nevoite a se mărgini la defensivă şi a evita o încercare formală, de al cărei rezultat nu sunt sigure. Din ştirile parţiale ce am avut până aci, s'a vădit că armata franceză, în toate întâlnirile ei cu armata chinezească, a eşit biruitoare, pe când cotaţii fii ai orientului se întorceau acasă cu capetele sparte şi cu oasele rupte; dar această înpregiurare nu convinge şi n'a convins încă pe cei din urmă, că trebuie cu ori ce preţ să se închine celor dintâi şi să le primească condiţiunile de pace.

În aceste înpregiurări ce-i rămâne ministerului Ferry de făcut? Fireşte, să trimită un corp de întărire trupelor actualmente aflătoare în Tonking. Dar această trimitere isbeşte de două greutăţi, am putea dice două imposibilităţi: una de natură politică, alta de natură financiară. Întărindu-se armata de expediţiune, se micşorează numărul trupelor din Europa, şi opiniunea publică se teme că nu cumva, în cazul unui războiu pe continentul nostru, Republica să nu rămână prea slabă în faţa Germaniei. Cabinetul Ferry nu voeşte să cadă sub bănuială că slăbeşte armata franceză, într'un moment când poate are mui multă nevoie de cât ori când se fie gata la ori ce eventualitate. Ministerul unei republice în deosebi trebuie să fie cu luare aminte asupra direcţiunii ce urmează opiniunea publică, de care el se influenţează întocmai ca un barometru de variaţiunile atmosferice. La această consideraţiune se mai adaugă alta de natură financiară, care nu este mai puţin importantă. Trimiterea unui nou corp în Tonking ar necesita cheltueli considerabile, şi aceasta nu vine nici de cum la socoteală ministrului. De doi ani situaţiunea financiară a Franciei nu mai este aşa de înfloritoare ca mai înainte, şi opiniunea publică nu mai voeşte să audă la creşterea deficitului. O sporire a datoriiilor statului ar degusta lumea nu numai de cabinetul dlui Ferry dar chiar de guvernul republicei, şi ar înlesni monarhiştilor ajungerea scopului lor, pe care acestia-l urmăresc

de atâtea timp şi cu o tenacitate aşa de îndărătnică. Pe de altă parte, alegerile se apropie cu paşi repezi, alegeri nu numai de deputaţi şi senatori, ci chiar de preşedinte al republicei. Eată pentru ce ministrul actual trebuie să se gândească foarte serios asupra modului în care să resoalve conflictul franco-chinez.

Şi cu toate acestea ministerului nu-i rămâne alt mijloc de cât mărirea corpului de expediţiune. A lăsa lucrurile baltă, ar fi un non-sens şi o ruşine. A continua războiul cu armata de până acum ar fi a se espune să prelungească la infinit o situaţiunea neplăcută din toate punctele de vedere. Singurul mijloc de a pune capet acestei situaţiuni ar fi de a dovedi chinezilor printr'o măsură energică, că au comis o nebulie luându-se la colţ cu o putere europeană de întâiul rang. Această probă nu se poate da de cât prin sporirea numărului trupelor actuale din Tonking.

Diarele franceze, sau mai bine unele din ele, nu au întârziat de a vedea ruşinea la care se espune republică retrăgându-se fără nici o ispravă din acest războiu sau continuândul cu o armată neîndestulătoare. Aşa „Republique française” şi ride de cei ce afirmă că Franca şi-ar desorganisa armata sau ar rămânea fără apărare în faţa Germaniei, dacă ar mai trimite încă câteva mii de militari în Tonking. La adecă, aceste câteva mii s'ar putea lua din Algeria fără cel mai mic inconvenient pentru siguranţa provinciei. Întru ceea ce priveşte cheltuelile trebuincioase pentru întreţinerea războiului, ministrul trebuie să înţeleagă, că o economie rea este adesea mai păgăbitoare de cât o libertate înţeleaptă. Micele trimiteri de trupă costă în definitiv tot atâtea, dacă nu şi mai mult, decât o trimitere îndestulătoare, fără să aibă acelaşi efecte avantajoase, şi banii scoşi cu ţărăita se ridică în cele din urmă la o sumă considerabilă, fără să producă rezultate proporţionale cu totalul cheltuit. Cât despre războiu însuşi, cabinetul Ferry are, în faţa Camerelor şi a naţiunii, scusa că nu l'a născocit el însuşi, şi că l'a moştenit dela predecesorii sei. Al termina cu fericire, a ridica prestigiul şi autoritatea republicei, nu numai în faţa asiaticilor ci şi a Europei, a da lumii o dovadă strălucită de puterea şi tăria sa, iată ce cabinetul actual trebuie să facă cât mai în grabă şi cu ori ce preţ.

În Belgii în locul ministerului radical ultramontan a venit unul mai moderat însă tot ultramontan. Acesta abia instalat a şi intrat cu curia papală în legături diplomatice, denumind ambasador la Vatican.

Căştigul liberalilor din alegerile ultime nu este a se desconsidera. După cum s'a dus guvernul radical ultramontan aşa se va duce şi cel actual, căci motivul agitaţiunii — noua lege de scoală există, şi existând ea, efectul nu va mai putea sta mult timp ascuns.

Varietăţi.

* **Contele Melehor Lonyai** a cărui încetare din viaţă o am anunţat în numărul de Marţi trecută s'a născut în anul 1822 din o familie nobilă protestantă. Ca june încă s'a distins prin mintea sa ageră mai cu seamă în dieta dela 1843, 1844 apoi 1847.

Pe timpul absolutismului a trăit retras la moşile sale ocupându-se cu economia; la 1867 ajunse

racterul unui rebel în favorul împăratului şi în al Austriei. Asupra sârbilor nu mai dispunea patriarhul Rajacici cu comitetul naţional, ci guvernul din Viena. Patriarhul Rajacici acum fu subordonat noului comandant, generalului Rucavina din Temişoara, deşi remonstra contra acestei subordonări. Din Viena se aprobă provisorice această dispoziţiune.

„Până la moartea lui Suplicaţ — „dice Risticci „armata sârbescă se numea naţională, oficerii, naţionali şi comandantul se numea voivod; după moartea repentină a acestuia cu încetul toate se făcură împărăteşti: armata, oficerii şi generalii. După această schimbare desastrelor şi retragerile urmau unele după altele, astfel încât Banatul şi Bacica nu s'au mai putut ţinea.”

Între astfel de înpregiurări comandantul oastei sârbesti, generalul Knicianin nu mai afla teren de activitate pre sama sa. În 16 Februar 1849 el se reintoarse cu ostile sale în Serbia dând sârbilor din voivodat se priceapă, că colucrarea sa s'a sfârşit. Dintre 12,000 ostaşi 8000 s'au re'tors cu el în Serbia, restul remase încă în Ungaria împrăştiat în castre diverse.

„Nici astăzi,” dice Risticci, „nu se ştie cauza nemijlocită, care au constrins pe Knicianin a părăsi câmpul de luptă. Unii dau cu socoteala, că guvernul sârbesc cedând intervenţiunii consulilor apuseni a citat a casă pe Knicianin. Mai de cređut însă mi

se pare, că curentul reacţionar a dus pe sârbii acasă, tot una făcutusau iniţiativa din partea Austriei sau a guverului sârbesc.”

Ungurii înaintau. Austria începă a cere ajutor dela Rusia, însă împăratul Nicolae aştepta până ce Austria va ajunge la marginea abisului — şi el nici n'avea de a aştepta mult.

„O grea soarte a ajuns Austria, ori învinge ori va fi învinsă. Aceasta a fost opiniunea publică, exprimată de lordul Palmerston în parlamentul englezesc.

Rusia hotărâtă fiind a începe acţiunea şi a ajuta Austriei, poziţiunea Sârbiei asemenea s'a schimbat şi s'a uşurat.

„Sârbia,” dice Risticci, „era fără indoială trasă în cercul reacţiunii. Contra voinţii sale Sârbia trebuî să înnoate cu curentul, de care la început fu cuprinsă. Patriarhul Rajacici din nou ceru ajutoriu dela guvernul sârbesc.

De şi Knicianin s'a re'tors deja, guvernul sârbesc totuşi nu putu să nu implinească rugarea patriarhului, căci din purtarea consulului rusesc se vedea apriat, că Sârbia cât mai curând va face cauză comună cu Rusia. Prin aceasta Sârbia se nisua a afla o noauă proptă şi o nouă recunoştinţă. De altă parte sârbii din Ungaria şi imperiul austriac au fost de odată ameninţaţi.

Conducătorii Sârbiei deci nu tănuiau, că e vor da ajutor sârbilor din Ungaria numai sub condiţiunea, dacă dinastia şi întregitatea Austriei se va susţinea intactă.

În 26 Martie 1849 Knicianin din nou trecu Dunărea, însă acuma numai cu 2000 ostaşi, şi la Titel se aşedă în castre întărite. De aici respinse toate atacurile şi împedecă trecerea peste Tisa şi Dunărea.

Într'aceea armata austriacă ajutată de cea rusească pătrunsă din nou în Ungaria; eară banul croat porni spre a se împreuna cu armata austriacă şi rusească. În 23 Iuliu 1849 Knicianin respinse ultimul atac — şi 20 zile după aceea Górgy capitulă la Világos (Şiria) înaintea Ruşilor.

„Ce au câştigat sârbii,” întrebă Risticci prin aceste jertfe în avere şi sânge, prin acesta ţinută a lor pentru restituirea, pentru susţinerea unităţii Austriei? Nimic. Pentru că şi Austria absolută, centralisată, şi Austro-Ungaria constituţională, persistară în tradiţionala lor politică neamică slavilor din Orient.”

Risticci descrie mai departe şi ilustrează relele, câte au urmat apoi asupra Sârbiei pentru că s'au aliat şi s'a încredut guvernului din Viena: şi că toate încercările contelui Andrásy în numele lui Kossuth de a înfrăţi sârbii cu maghiarii au rămas fără efect şi toate promisiunile şi concesiunile fură respinse. După trântirea mişcărilor liberale în Austria prin-

ministru de finanțe în ministerul lui Andrásy, la 1870 fu numit ministru de finanțe în ministerul comun, și în anul următoriu ministru-president până la 2 Decembrie 1872. Dela 1875 a fost membru la casa de sus, dela 1866 până la 1871 vicepresident la academia unghurească de științe, iar dela 1871 president al acestei academii.

Comitele Lonyai ca ministru-president a încercat o formă de împăciuire între politiciii români și guvernul unghuresc, o impregiurare care de câte-ori se amintește, totdeauna produce nervositate între politiciii nostri.

După cum am amintit contele fu lovit de apoplexie presidând în o comisiune a bisericii protestante în casa episcopului Szász Károly. Ajutorii medicilor fu zădarnic, căci el după 5 oare de suferințe reposă.

* (Postal). Se escrie concurs:

1. Pentru mai mulți adiuncți de classa I. la oficiul de post.

2. Pentru mai mulți adiuncți de classa a II.

Condițiuni. Cauțiune de 200 fl.

Emolumente. La cei pentru classa I. salariu anual 600 fl. și 100 fl. bani de quartir.

La cei pentru classa II. Salariu 500 fl. bani de quartir 100 fl.

Concursa pot cei provăduți cu documente conform articolului de lege II. din 1873. Suboficiieri cualificați spre acest post și magistri postali cu practică de mai mulți eventual.

Mai sunt și locuri vacante pentru practicanți la postă cu remunerațiune de 300 fl. pe an.

Suplice pentru postul dela classa I. se se aștearnă în 3 săptămâni, la al doilea în șase săptămâni.

* (Postal). Cu 22 Octombrie începând se deschide comunicație postală cu trăsura între Bistrița-Deeș, Apahida.

Mersul:

Pleacă din Apahida	10 oare	45 min.	sara
" " Válaszut	12 "	10 "	"
" " Gherla	2 "	10 "	"
Ajunge la Deeș	3 "	35 "	"
Pleacă din "	4 "	— "	"
" " Csicsó-Keresztur	6 "	5 "	"
" " Sonkerék	8 "	— "	"
Ajunge la Bistrița	10 "	30 "	dim.

* (Petrecere). Elevii anului I. dela academia de montanistică și silvicultura din Selmezbánya la 3/15 Novembre vor arangia o petrecere cu joc.

Petrecerile inocente a le junimei i procură, acestei momente de distrațiune, și noi cu plăcere înregistrăm știrea despre această petrecere, căci între acești tineri sunt și juni de ai nostri.

* (O încreștinare în ritul ortodox.) „Tutova” spune că Dumineca trecută, în biserica Sf. Ilie din orașul Bârlad, s'a săvârșit sfântul botez în legea creștină ortodoxă a d-lui inginer Rudolf Stümer, D. Stümer, de naționalitate germană și de religie romano-catolică, dorind a trece la ritul ortodox, a primit sfântul botez cu tot ceremonialul cuvenit, în fața unui public numeros. Botezul s'a oficiat de știința sa părintele Hr. Buzescu, protoereul județului, iar ca naș al botezului, figura d. Teodor Voinescu. „Resb.”

*) Noi o reproducem ca curiositate, căci botezul nu se repetăste. R. d. „T. R.”

cipele A. Karageorgevici se apropia de guvernul vienez și începu a se înțelege cu acesta asupra opozițiunii din țeara sa proprie.

„Cea dintâia relațiunile intimă” dice Risticiei, „încheată cu monarchia vecină puse pre principele Karageorgevici sub un fel de protecțiune austriacă, aceasta însă așa era de suspectă încât mai târziu aceea protecțiune deveni în mâna contrarilor principelui o armă omorătoare, fără a aceasta protecțiune să fie putut schimba sau îmbunătăți soarta lui. De altă parte relațiunile ce ministrii principelui au încheiat cu emigranții ungari au rămas fără folos pentru ei. Generul Knicianin, deși deosebit distins de împăratul austriac, totuși a fost prevenitor emigranților ungari astfel încât în casa sa din Belgrad a oferit refugiu muierei dictatorului Kosuth, când ea era pre fugă către Constantinopol. Însă Knicianin muri în 1855 fără a putea manifesta deplin simpatia sa pentru unguri.

Garașanin încă încheia relațiuni mai întâiu cu reprezentanții revoluțiunii unghurești și mai târziu cu emigranții poloni, împărășiați în toată lumea. Deși aceste impreteniri rămaseră fără rezultate, Garașanin totuși remase în toată viața sa suspiciunat de toate cabinetele conservative.

În fine Risticii pre basa celor întâmplare arată, că contra puterii faptelor, contra logiceii istoriei nu poate nime lupta și nici nu este nime, cine să se poată împedeca.

Ion Răvășerul.

* (Celor lungi în limbă.) Intrebat Zeno de trimiși regelui Ptolomeu: ce să-i spună regelui? Spuneții, le răspunse, că a-ți întelnit în Athena un om bătrân, căruia între pocale nu-i umblă gura și știe să tacă!

* (Pentru ce balsamau perșii și egyptenii morții lor)? La perși și egypteni arderea morților a fost oprită, pentru că perșii credeau, că focul este Ddeu; pentru aceea credeau de nedrept a da pe cei morți lui Ddeu. Egyptenii creșdând că focul este un animal sălbatic, care arde și consumă tot ce se naște, și după ce s'a săturat și pe șineși să nimicește: pentru aceea ei pre cei morți nici nu-i ardeau, nici nu-i țipau la fiările sălbatice, ci i balsamau, ca nici vermi să nu-i poată mânca.

* (Recept pentru cei desperați.) Vedând Luther pe un desperat, care voia să-și peardă viața i-a dis. Da tu afară de aceasta n'a-i despre ce să te cugeți? și creșd și cautăi înțelesul, căci acesta va stîrni în tine pofta de a mai trăi.

* (O decisiune dela Schiernevici.) Unele știri de provenință italiană afirmă, că cei trei împărați sau ministrii lor ar fi hotărît, ca să se stabilească în statele lor un sistem de supraveghere a revoluționarilor, ca astfel comploturile urzite pe teritoriul unui stat în potriiva celuilalt să poată fi cunoscute la timp.

* (Producte germane.) După o stastică din Berlin în Prusia se află 1635 diare germane cu 5,000,000 abonați; în Bavaria, Württemberg și în ducatul Baden sunt 552 diare cu un milion cinci sute mii abonați, în micile state germane sunt 360 diare cu 480,000 abonați; în Alsacia-Lorena 52 cu 120,770 abonați.

În Austro-Ungaria se publică ați 518 diare politice, din cari 297 în limba germană și 221 în alte limbi.

În 1882 în Germania s'a publicat 331 enciclopedii, dicționare și biografii, 1307 cărți de teologie, 1507 opere legislative, 839 cărți de medicină, 779 cărți de științele naturale, 165 de filosofie, 1851 cărți de școală și 401 cărți pentru copii.

* După datele dintr'o stastică militară în 1878 dintre tinerii înrolați în armata comună au fost 50,182, cari au știut scrie, așa dară 557%, pe când în 1877 numai 524% și în 1876 518%. Numărul necunosătorilor de scisoare scade din și în și. Pe teritoriul fiecărei comande numărul celor ce știu scrie si ceti din 1000 înrolați se poate vedea din cele următoare: pe teritoriul comandei principale din Praga din 1000 știu scrie 947, celei din Viena 930, celei din Innsbruck 928, celei din Brünn 676, celei din Gratz 657, celei din Budapesta 513, celei din Triest 344, celei din Zagrab 281, celei din Sibiu 263, celei din Krakau 251, celei din Lemberg 141, celei din Zara din 1000 știu scrie 91. După regate și state din 1000 înrolați știu ceti și scrie: în Salzburg 984, în Silezia 961, în Boemia 947, în Austria de jos 935, în Tirol 928, în Austria de sus 914, în Stiria 731, în Karinthia 724, în Moravia 593, în Krajna 537, în Ungaria 483, în Fiume 412, în regiunile litorale 341, în Croația 280, în Galiția 178, în Bucovina 137, în Dalmația 92. Dintre înrolați au fost 20,227 industreși, cei mai mulți în Boemia (dintr'o mie 415) mai puțin în Croația (dintr'o mie 102). În 1878 din 1000 supuși cercetării medicale au fost apți pentru serviciul militar pe teritoriul comandei din Triest 252, celei din Zagrab 240, celei din Innsbruck 194, din Viena 193, din Zara 192, din Budapesta 191, din Praga 169, din Gratz 162, din Brünn 157, din Sibiu 139, din Lemberg și Cracau 138. Din cauza debilitărei corporale au fost respinși 69 respective 80% și anume în Sibiu 835, în Brünn 826, în Gratz 826, în Lemberg și Krakau 824, în Praga 819, Zara 797, Innsbruck 795, în Viena 791, în Budapesta 775, în Zagrab 740, în Triest 735 din 1000 inși.

* (Cel mai vechiu diar din lume.) Eată câte-va amănunte asupra celui mai vechiu diar din lume, care a fost acum în urmă transformat.

„Gazetta din Pekin”, a carei fundațiune datează din anul 911 al erei noastre, dar care nu apare regulat de cât din 1351, s'a transformat acum în urmă într'un mod complet. Această foaie apare de câteva săptămâni în trei edițiuni: cea dântăiu, „King-Pau” (diar al capitalei) imprimat pe hârtie galbenă, constituie diarul oficial al imperiului Chinei; a doua, „Hsing-Pau” (toaia comercială), imprimată tot pe hârtie galbenă, conține știri interesante pentru comercianți; a treia, „Titani-Pau” (foaia provinciilor), imprimată pe hârtie roșie, conține estrase din cele dântăiu două edițiuni.

Câte-și treile au cinci spre deuce mii abonați; redacțiunea este încredințată la șeșase membri ai academiei din Han-Lin.

În „Hsing-Pau” se cetea, ecum câte-va săptămâni, o invitare adresată guvernului orașului Ho-uam pentru a vërșă 2,000 taeli (16,000 franci) ce deatorește încă listei civile a Fiului Cerului, având în vedere, dice acest document, că caseta imperială este în acest moment aproape secată. Causa ar fi, după limbile rele din Pekin, risipele împărătesei Hu-au.

* (Cholera.) O telegramă din Roma de ddo 1. Novembre comunică 3 casuri de înbolnăvire de cholera și 3 de moarte în 31 Octombrie în Caserta, în Chreti unul de înbolnăvire, în Cuneo cinci de înbolnăvire și 5 de moarte, în Modena 4 de înbolnăvire și două de moarte, în Neapole 3 de înbolnăvire și patru de moarte, în Salerno 3 de înbolnăvire. După o telegramă din Paris: din 15 Octombrie până în 1 Novembre în Nantes au murit 15 de cholera. În 2 Novembre în Roma nu s'a raportat nimic despre cholera. Tot atunci în Neapole n'au fost nici un cas de înbolnăvire. În 2 Novembre în Nantes au murit de cholera 3 indiviși.

* Invetații adunați în Washington pentru a adopta un meridian unic au adus decisiunea ca:

„Ziua să înceapă la miezul nopții și ceasurile să se numere dela 0. la 24.

„Diarul „Adevărul” în comentarea acestei decisiuni dice: „Niminea nu poate să-și facă idee despre revoluțiunea ce o asemenea idee trebuie să aducă în obiceiurile și mai ales în vorbirea noastră.

Astfelu, pentru a se conforma cu hotărîrea învețătorilor nostri, romancierierii n'au să mai scrie: „Miezul nopții, [ciasul crimei! “Ci „Doanădeci și patru de ciasuri, sau zero ciasuri — ciasul crimei!”

Pe afșele teatrului nu se va mai ceti că piesa va începe la oara 9 sara, ci la oara 21, și tot astfel în toate.”

* (Japonia și libertatea conștiinței.) În Japonia budismul nu mai e religie de stat. Guvernul japonez nu va mai subvenționa nici un cult și este permis fie-căruia a profesa cultul care-i convine.

* (Juriul de frumusețe.) Cetim în „Telegraful.” Zilele trecute împăratul Germaniei cu soția sa sosea la Colonia, 80 de fete trebuia să-i întimpine, dar aceste 80 de fete trebuia să fie cele mai frumoase din oraș.

Nu era lucru ușor de a alege pe aceste fete, dar în fine se făcu.

Una din ele trebuia să dea un buchet imperatului și, cum se cădea, trebuia să se aleagă cea mai frumoasă din cele 80. Un juriu se constituî dar, după ce deliberă multă vreme, nu alese nimic; misiunea sa era cu adevăr foarte grea și... periculoasă: Femeile nu sunt blânde când e vorba de frumusețea cumpărată în borcane, cu cutia și cu foite dară-mite când e vorba de frumusețea lor proprie!

Eligibilele propuseră să devină alegătoare, adică să voteze fie-care în secret pentru alegerea celei mai frumoase. Juriul de frumusețe primi cu bucurie, dar după deschiderea voturilor alegerea ar fi putut începe pentru că fie-care era cea mai frumoasă: fie-care votase pentru sine, dic gurile rele.

Sorții au fost siliți să intervină și, din întâmplare avură mai mult curagiu de cât arbitrii, mai mult dreptate de cât frumoasele, căci numele celei mai gingașe fetițe ieși din urnă.

* (O plăcută istorioară a unui ventriloc.) Cronicarul diarului „Le Telegraph” povestește o plăcută istorioară a unui ventriloc al cărui erou fu Comte, fondatorul teatrului Bouffes-Pariens.

El se afla în vecinătățile de la Valençay la epoca lui Napoleon I, care spera a pune mâna pe coroana Spaniei internând în acest castel pe infanți, pe cari îi atrăsese la fruntarie. Era foarte greu ca cine-va să s'apropie de Valençays, căci era mare teamă d'un atac. Dar Comte, care nu era cunoscut, se prinse că are să între în oraș. Deci, se duse într'una din zile la tîrg îmbrăcat în țeran, și intră la tocmeală pentru a cumpăra un porc. Comte dișe că porcul este bolnav și rtiios. Vîndătoarea fu foarte indignată.

— Cum? porcul meu bolnav! rtiios! dar este cel mai frumos porc din tîrg. Atunci, Comte apucă pe porc de urechiă și-i dișe:

— Spunemi drept, fără a te teme de stăpâna ta ești bolnav și rtiios?

O voce, care sîmănă cu guțăitul porcilor, răspunse:

— Stăpâna mea este o mincinoasă... sunt bolnav și rtiios.

Vîndătoarea rămase uimită, apoi infurindu-se dișe:

— Un vrăgitor.

În urmă, sosi gardul câmpenesc care areștă tremurând pre vrăgitor și pe porc, care dete reprezentantului autorității epitetul de guguman. Sgomotul despre aventura sa ajunse până la castel. Ducele de Apsberg, comandante militar, nauđise nici odată vorbindu-se despre porcul vorbitor; el voi să

vădă acest fenomen. Dar porcul nu mai vorbia. Fără îndoială că dobitocul avea spiritul de contradicere sau poate că nu vorbia decât numai în fața vrăjitorului.

Ducele se opri la aceasta esplicare din urmă, și din ordinul său, se aduse prizonier legat în lanțuri din castelul unde se prinsese că are să intre.

Când Comte se află în fața dobitocului, dișe: — Domnule porc! — Dobitocul nu răspunde — Domnule porc, te rog aibi milă de mine și vorbește. Monseniorele este nerăbdător.

Porcul scoase un gnițat surd și întinse botul și păru dispus a răspunde la aceasta dorință. „Domnule porc, urmă Comte cu o voce stășiitoare, voinști să me perđi! te rog, un cuvânt, un singur cuvânt!”

— Și de când niște oameni de nimic ca tine vorbesc cu capul acoperit naintea unui om de calitatea mea? răspunde cu mândrie dobitocul.

Mirarea fu generală. Comte observă celor de față că fiind cu mâinile legate nu poate să-și scoată pălăria. În urmă acestei observări, fu deslegat, și își

nând între genunchi corpul dobitocului, începu să vorbească cu el:

— Seniore purcel, ai bunătatea a-mi spune în fața căror personaje am onoarea de a me afla?

Te afli înaintea AA. LL. RR. infanții Spaniei, răspunde dobitocul.

— Și cum se numește vrăjitorul? întreabă repede unul dintre tinerii principii.

— D. L. Comte, ventriloc și fisic ordinar al Altețelor Lor Regale, dacă ele binevoiesc ai da acest titlul. „Românul.”

* (Errată.) În corespondență din țara Bârsei publicată în numărul 123 al ziarului nostru, la rândul al treilea din coloana a doua în loc de: „și președinții reuniunilor, învățătorii ar trebui” este a se dice: „și președinții reuniunilor învățătorilor ar trebui” etc.

Loterie.

Mercuri în 5 Noemvre n. 1884.

Brumm: 62 81 34 89 69

Bursa de Viena și Pesta.

Din 4 Noemvre n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	122.60	122.50
Renta de aur ung. de 4%	93.65	93.95
Renta ung. de hârtie	89.50	89.50
Renta de aur austriacă	103.50	103.70
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	97.80	97.50
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient. ung.	139.50	119.—
Sorți de regularea Tisei	115.80	116.—
Sorți unguresci cu premii	116.—	116.—
Datorie de stat austriacă în hârtie	81.30	81.80
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorfire	99.60	99.—
Datorie de stat austriacă în argint	82.45	82.25
Serisuri fonciari ale institutului „Albina”	—	100.8
Ațiuni de bancă de credit ung.	292.60	292.80
Împrumutul drumurilor de fer ung.	143.—	142.50
Obligațiuni de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	105.50	105.50
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorfire	100.50	99.50
Obligațiuni urbariale temeșiane de	100.—	100.—
Galbin	5.78	5.77
Napoleon	9.67 1/2	9.68
London (pe polița de trei luni)	121.90	121.95

Nr. 118. [927] 1—3

CONCURS

Pentru ocuparea unui post profesoral la gimnasiul gr. or. român din Brad, protopresbiteratul Zarandului și anume pentru: Istoria naturală și Geografia, ca studiu principal și una din limbile vii ca studiu auxiliar, prin aceasta se escrie concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român” în cari și se va efep-tui și alegerea.

Salariul anual împreună cu acest post e 600 fl. și decenale de câte 100 fl.

Concurenții vor adresa petițiunile lor subscrișului președinte al comitetului gimnasial, instruite cu următoarele documente:

a) Că sunt români de religiunea gr. or.

b) Că au calificațiunea prescrișă de art. XXX. din anul 1883 §. 30 în combinare cu §. 61.

Din ședința comitetului reprezentanței gimnasiului gr. or. român din Brad.

Brad, în 11 Octombore 1884.

Vasilin Damian,
protopp. și președ. comitetului.

Nr. 195 [925] 1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. de classa III-a din comuna Fenațe în protopresbiteratul Cetății de peatră, pentru reintregirea acesteia se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

a) Dela 160 familii câte o măsură mare de cucuruz sfermit.

b) Usufructul anual a 3 cimenterii.

c) Stolele dela anumitele funcțiuni preoțești satorite pe baza decesiunii sinodului protopresbiteral din a. 1872.

Toate aceste computate la olaltă dan un venit anual de 400 fl.

Doritorii de a ocupa această parochie au a-și așterne cererile instruite în sensul prescrișelor Stat. Org. și a Regulamentului pentru parochii din 1878 până la termenul susamintit la subscrișul oficiu ppresbiteral per K.-Monostor.

Cărpiniș la 27 Septembore 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial.
Ioan Șovrea,
protopresbiter.

Nr. 25. [921] 1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. din Cara, protopresbiteratul Clușului, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

a) Casă, grădină și sesiunea parochială în preț de 212 fl. 50 cr.

b) Dela 90 familii câte ună merță cucuruz sfermit și câte o ți de lucru,

ear dela 24 familii neorustice câte 2 zile lucru în preț de 64 fl.

c) Stola computată în 58 fl. 90 cr. Suma 435. fl. 40. cr.

Doritorii de a ocupa acest post de paroch au a-și așterne suplicele lor instruite conform legilor din vigoare, în termenul mai sus arătat Oficiului protopresbiteral gr. or. din Cluș.

Cluș, 28 Septembore, 1884.
În conțelegere cu comitetul parochial.

V. Roșescu,
protopresbiter.

Nr. 361. [922] 1—3

Prolungire de concurs.

Neconcurând nici un individ pe deplin calificat la postul de paroch din Costeni cu venit anual de 250 fl. v. a., pentru care s'au scris al doilea concurs în „Telegraful Român” Nr. 23 a. c., deci termenul de concurs acuma a treia oară, se prolungește cu 15 zile dela prima publicare, pe baza ordinului consistorial din 28 August Nr. 2892 B. a. c.

Dela oficiul protopresbiteral gr. or. al Solnocului.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv.
Cupșeni, în 1 Octobore 1884.

S. Cupșa,
protopresbiter.

Nr. 426. [923] 1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. din Zizin de classa III din protopresbiteratul I. al Brașovului, se deschide prin aceasta Concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele sânt:

1. Dela 37 familii întregi à 1 fl. 50 cr. fl. 55.50

2. Dela 17 familii veduve à 75 cr. fl. 11.25

3. Dela 13 neorustici 1 fl. „ 13.—

4. Casa parochială 40.—

5. 1 1/2 locuri de arătură cu venit 20.—

6. 5 locuri de fenaț cu venit 25.—

7. Cimenteriu cu folos de „ 2.—

8. Venitele stolari în genere 35.—

Suma totală fl. 221.75

Doritorii de a ocupa la această parochia au a-și așterne suplicele lor în termenul sus arătat instruite conform statutului organic și regulamentului din 1878.

Brașov, în 27 Octobore 1884.
Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Petric,
protpr. ca adm. ppresb.

Nr. 203. [924] 1—2

CONCURS.

Pentru vacanta parochia gr. or. de a III-a clasă din comuna Bertan protopresbiteratul Mediașului, se des-

chide concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare a acestui concurs, cu care sunt împreunate următoarele emolumente:

1. Folosirea unei porțiuni canonică de 18 jugere arătoare și fenaț.

2. Tacele stolari obicinute.

3. Dela 80 familii câte 33 cr.

4. Dela neorustici câte o ți de lucru.

5. 6 stângini de lemne din pădurea comunală.

Toate acestea computate aduc un venit anual de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa aceasta parochie au a-și așterne suplicele lor instruite conform prescrișelor din Statutul org. și ale Regulamentului pentru parochii până la ziua sus fip-sată subscrișului în Mediaș.

În conțelegere cu comitetul parochial.
Mediaș, 30 Septembore 1884.

Dionisiu Chendi,
adm. protopopesc.

Nr. 332. [918] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei de classa a III-a venită vacantă din comuna Căcova se escrie pe baza ordinului Preaveneratului Consistoriu archidieceșan din 21 August 1884 Nr. 2680, ex 1883 concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

1. Porțiune canonică 20 jugere pădure și 2 jugere arătură.

2. Dela 80 de familii câte două vedre de must și câte două țile de lucru de familie.

3. Venitele stolari îndatinat și regulate.

Toate acestea aduc la an aproape 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa supramenționata parochia au să-și substearnă suplicele provădute amăsurat prescrișelor legii din vigoare subsemnatului oficiu protopresbiteral până la indicatul termen.

Sebeș în 1 Octobore 1884.

Oficiul protopresbiteral gr. or. în conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Tipeiu,
protopresb.

Nr. 190. [916] 3—3

Concurs.

De oare-ce în urma concursului publicat în „Telegraful Român,” a treia oară Nr. 20 a. c. la postul de capelan lângă neputinciosul paroch Iacob Tărchilă din Șeica mare, protopresbiteratul Mediașului, n'au concurat nici un individ calificat, se escrie de nou concurs pentru acest post cu termen de 30 zile dela datul de față.

Emolumentele sunt:

1. Cuartir cu edificiile necesarii asigurat din partea parochului.

2. Toate venitele stolare, unde va servi capelanul, computate cu 50 fl.

3. Stola ficsă, asigurată din partea parochului Iacob Tărchilă, de 150 fl. pe tot anul.

4. O soarte de lemne din pădurea comunală computată cu 16 fl.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne petițiunile lor instruite la subscrișul oficiu protopresbiteral.
Mediaș, 30 Septembore, 1884.

În conțelegere cu comitetul bisericesc respectiv.

Dionisiu Chendi,
adm. ppresbiteral

Nr. 268. [971] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în vacanta parochie de classa a III. în Voivodeni-mari, ppresbiteratul Făgărașului, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

Dela 100 familii câte o ferdelă de oves de familie, precum și venitele stolari de preste an, staverite în ședința comitetului din 8 Septembore a. c., cari toate aceste emolumente la olaltă dau suma de 370 fl. 45 cr.

Doritorii de a ocupa la aceasta parochie au a-și așterne suplicele lor în termenul mai sus arătat, instruite conform Statutului Organic și regulamentului din a. 1878.

Făgăraș 24 Septembore 1884.

Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parochial.

Petru Popescu,
protopresbiter.

Nr. 272. [920] 2—3

Prolungire de concurs.

Concursul pentru vacanta parochie Șilea magiară protopresbiteratul Tărnavei inferioare, publicat în Nrii 86 și următorii ai „Telegrafului Român,” se prolungește cu 30 zile dela datul primei publicări.

Deag 28 Septembore 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial
Daniil de Tamaș,
adm. prot.

Nr. 345. [926] 1—1

Publicațiune.

Nicolae Androne din comuna Pianul de jos, protopresbiteratul Sebeșului fiind despărțit de pribegita lui soție Ana născută Herlea tot de aci, prin sentința preaveneratului consistoriu archidieceșan din 17 Iuliu 1884 Nr. 731 B. aceasta se aduce la cunoștința publică conform conținutului §. 124 din procedura matrimonială.

Sebeș în 23 Octobore 1884.

Oficiul protopresbiteral gr. or.
I. Tipeiu,
prot. gr. or.